

[Wilhelm.]

Det er et andet tal, fordi en meget stor del — hvor stor kan vi skændes lidt om — vil blive opsuget af medarbejdende mestre og af lærlinge. Da falder vi tilbage på boligministeriets eget skøn, hvor de siger: arbejdsløshedsbesparelsen for staten vil være 300 mill. kr. Det kan ikke svare til mere end en beskæftigelse på 6.000 mennesker. Men det er nu, hvad det er. Der er altså sket en ændring dér i forhold til det, der dengang var regeringens forslag, nemlig sikringen af de 40.000 boliger. Det er der vel ingen i dag der vil påstå opnå med denne tilskudsordning til forbedring af ejendomme, og hvad der ellers laves på boligområdet.

Et andet punkt, jeg godt kunne have tænkt mig at få kvantificeret, var: hvad vil besparelserne på daginstitutions- og uddannelsesområderne betyde rent beskæftigelsesmæssigt? Jeg forstår godt, som jeg startede mit første indlæg med at sige, at det er meget vanskeligt at skønne, men baggrunden er jo, at regeringspartiet for har givet et kvantitativt skøn. Jeg synes ikke, man bør være mere tilbageholdende nu, men bør drage de ændringer ind i det.

Jeg vil godt til slut spørge ministeren, om han kunne tænke sig at give folketingets partier, eventuelt gennem arbejdsmarkedsudvalget, en opstilling, der nogenlunde svarer til den, der blev lavet for nogle måneder siden, men som indregner de ændringer, der må være sket på grund af de ændrede forudsætninger.

Formanden:

Jeg gør på ny opmærksom på, at taletiden kun er 2 minutter.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Det sidste spørgsmål er jeg selvsagt parat til at drøfte i arbejdsmarkedsudvalget.

Når hr. Wilhelm ikke mener, at den afledede effekt af de direkte foranstaltninger var med i den tidligere vurdering, så må jeg personligt bestride det.

Jeg er enig i, at det ligger tungt med det forslag, der skulle medvirke til at sikre de 40.000 boliger.

Må jeg i øvrigt sige generelt om beskæftigelsessituationen, at jeg er mindre pessimistisk i dag end for et par måneder siden vedrørende den fremtidige beskæftigelsesud-

vikling. Der er trods alt tegn, som tyder på, at vi er nået til et vendepunkt, med udsigt til en ganske vist kun svagt stigende beskæftigelse, og det bekræftes jo også af Håndværksrådets erklæring. Der er skabt større økonomisk stabilitet, vi har fået to års arbejdsfred, inflationen er bremset, renten er faldet. Der er ganske vist stadig væk mange usikkerhedsfaktorer omkring konjunkturerne i de lande, vi samhandler med, men alligevel tror jeg, at der er baggrund for en vis behersket optimisme omkring den fremtidige beskæftigelsesudvikling.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Jørgen Junior (FP) til undervisningsministeren:

„Vil ministeren drage omsorg for, at det over for lærerne fastslås, at det er deres pligt at opmuntre eleverne til at følge undervisningen og ikke — som visse lærere gør det — opfordre eleverne til at vise „solidaritet“ over for dem af deres kammerater, der har nægtet at følge undervisningen på grund af de ændrede regler for Statens Uddannelsesstøtte?“

(Spm. nr. 78).

Jørgen Junior (FP):

På bl. a. Akademisk Studenterkursus er eleverne med lærernes billigelse gået til demonstrationer i undervisningstiden. Det samme er sket på statens kursus til højere forberedelseseksamen, hvor man i sidste uge bl. a. som bekendt morede sig med at ned-sænke en kiste i Frederiksholms Kanal. I denne uge besætter eleverne med støtteerklæring fra lærerne deres uddannelsessted. Hvis ingen af disse aktioner ændrer den vedtagne lov om SU, trues der nu med kollektive udmeldelser, og da en vedtagen lov naturligvis ikke kan ændres af slige trusler, må man forvente, at de studerende virkelig går til så yderliggående aktioner.

Det er imidlertid ikke alle eleverne, der ønsker at spille hasard med deres fremtid på denne måde, og det er på baggrund af det, jeg gerne vil spørge undervisningsministeren, om hun vil drage omsorg for, at det over for lærerne fastslås, at det er deres pligt at opmuntre eleverne til at følge undervisningen og ikke, som visse lærere gør